

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre postán
küldve
Egész évre 6 frt — kr
Fél évre 3 frt — kr
Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:
□ centiméterenként 3
kr. Kereskedők és gyá-
rosok külön árkedvez-
ményben részesülnek.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyitlár sora 20 kr.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői Iroda

és
kiadóhivatal:

CIRNER és LINGNER
Főter 38. szám alatt,
hova ugy a lap szelle-
mi részét illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és
hirdetések bér-
mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

A király bucsuja.

Magyarország ezeréves főnállásának ragyogó ünnepsorát a magyar király szavai nyitották meg. Most, hogy az ünnepi lelkesedés helyet ad a munkás hétköznapoknak, a király szavai mondanak bucsut a millennáris napoknak. Atyai szeretet és bensőségteljes együttérzés sugallta ezeket a királyi szavakat, bennük hiven visszatükröződik annak a köteleknek izmos ereje, amely a trónt a nemzettel egybekapcsolja. Az öröm és a szeretet hangja ez, mely felette áll a politikai enunuciációk közhelyeinek.

A király hangsúlyozza, hogy nemcsak a külső, de a belső békét is minden erőnkkel meg kell tartanunk, meg kell védelmeznünk. Ebből tanulságot meríthetnek a néppárt és a nemzetiségek lelkiismeretlen felbujtatói. Hangsúlyozza a királyi szózat a monarchia másik felével fönntartandó jó viszonyt is, ami a dualizmusnak, mint államfentartó elemnek, a királyi trónról való ünnepélyes proklamációja.

A Budavárból felhangzó szózatnak ezt az értelmét mélyen belelévési a magyar nép az ő emlékezetébe, a bucsuszózból

kiaradó meleg szeretetet pedig hiven meg fogja őrizni a szívében. A millennáris ünnepeknek erőteljes és egyuttal szép záróköve ez a királyi dokumentum.

*

Ő császári és apostoli királyi Felsege a következő legfelsőbb kéziratot méltóztatott kibocsátani:

Kedves báró Bánffy! Most, midőn a kedvelt Magyarországom ezer éves fennállása alkalmából tartott ünnepségek immár lezajlottak, visszapillantva a lefolyt hónapok eseményeire, nem távozhatok szeretett székes fővárosomból a nélkül, hogy ki ne fejezzem újabban is valódi örömeimet és teljes megelégedésemet ezen, a nemzetek életében ritka s valóban korszakot alkotó nemzeti ünnep lélekemelő lefolyása felett.

Amint néhány hó előtt mint biztos reményt jeleztem, beteljesült.

Megmutatta a nemzet az egész világ előtt, hogy ezeréves fennállása után büszkén tekinthet nemcsak politikai vívmányaira, hanem szellemi és anyagi fejlődésére is, s hogy ezáltal méltó helyet foglalhat el a kultur-

államok közt; megmutatta nemcsak az ország szívében, hanem az ország-szerte történetek és tanusított kegyelletteljes és példás magatartása által, az állam egyik legszilárdabb alapját képező rajongó hazaszeretetét és biztosítékát nyújtotta Személyem és Házam iránt tanusított szeretete és hű ragaszkodása által különösen annak, hogy az ily tettekre képes, ily érzelmeiktől áthatott és királyával egyetértő nemzet bizvást és legjobb reményekkel tekinthet a jövő évezred elé.

Szívem sugallatát követem, midőn Önt ezennel utasítom, hogy ez örömeimet és megelégedésemet ország-szerte hirdesse s kérem az isteni gondviselést, hogy kedvelt Magyarországomat és a nemzetnek szellemi haladása és anyagi jóléte további fejlesztésére irányzott törekvését, mely téren még oly sok a teendő, — ezennel is bő áldásával kísérje és engedje, hogy a nemzet ezen törekvése gyümölcsét, nemcsak a kül-, hanem a belbeker oltalma alatt is, testvéries egyetértésben és szeretetben élvezhesse, hagyományos alattvalói hűség mellett

TÁRCZA.

Szerelmi program.

Elhagytuk egymást szép kisasszony,
Hisz tudja jól, egy csúf napon.
Szegény szívemnek fájt a válás,
De nem sokáig, mondhatom.
Őn jobbra ment, én balra mentem,
Mosolygott ön, és én — nevettem . . .
És most már hire-hamva sincs
Szívemben önnek, drága kincs!

Kiváncsi rája, szép kisasszony,
Hogy mit teszek majd ezután?
Ha majd — mint mondja — érett észszel
Nem dallok önről oly bután.
Hogy mit teszek majd? — Furcsa kérdés!
Halomra szerzem a babért és
Hódítok egyre szíveket.
Csak egyre ezt, mást nem lehet!

Jön majd czimemre, szép kisasszony,
Sok édes, illatos levél,
Amelyben számos kis leányka
Igáz szerelméről regél . . .
És én majd szörnyű buzgalommal
Elbánok e levélhalommal,
Szerelmes minden válaszom,
Örvend majd sok kis lány azon.

És újabb választ, szép kisasszony,
Míg irnak drága kis kezek,
Én addig a redakezióban
Unalmas munkát végezek
És munka-közben, hébe-korba
A válaszok megjönnek sorba — — —

Majd randevukat is kapok
Egy napra legalább hatot!

. . . Ez volna tervem, szép kisasszony.
Nos, mit szól hozzá, szép e terv?
Szívemben nem lesz bánat terhe,
Szerelmem nem lesz már keserv . . .
S ha mind beválik, mit reméltem,
Boldog leszen majd földi létem,
Most egy hiányzik még csupán —
A sok szerelmes kis leány.

Vermes Ernő.

A z o b s i t o s .

Az állomáson senki se várta. Igaz, nem is tudhatták megérkeztét, mert két héttel előbb szabadságot kaptak, mintsem a három év kitelt. Mekkora lesz a meglepetés, ha majd otthon benyit a szobába, mint katonaviselt, harcedzett ember! Hiszen Göntér András ott szolgálta a királyt — azaz a reglement szerint a császárt — Boszniában, hol bár a megszállott tartományok régen békességben vannak, mégis úgy érzi magát a katona, mint ellenséges földön. Most, hogy az „urlauber“ kemény, szabályos lépésben faluja felé tartott, különös érzés fogta el. Ugy rémlett neki, mintha lelkének egy részét, s talán a legbecsesebbet, messze, messze országban hagyta volna el, s most az idegenből maga is mint idegen kerülne haza.

A mint a nyárfa szegélyezte uton egyre közeledett szülőhelyéhez, egyre sápadtabb

lesz a leszálló nap ragyogása, mely őszi sugarat szétárasztotta a róna fölött. Ime, a falu első házai, a hosszú utcza, melynek másik végén áll szüleimnek a háza. Alig, hogy változott valami. Ott a mellékutczán ugyan egy sor ház ujonnan van cserepezve, bizonyosan a tűz hamvasztotta el a szalmafedeleket. Emitt meg új boltot nyitottak. A név, mely a czégtáblán van, azonban nem hangzik ismeretlenül, többen is viselik a helységben. Különbömben mind a régi. A fák a templom előtt, a plébánia mohlepte fala, az iskola, a kopott városháza; minden a régi, alig, hogy valami új jött hozzá, talán egy-két vízkő vagy vaskereszt a temetőben, más alig változott. Az emberek is, akik útközben köszöntik és kezet szorítanak vele, ugyanazt az ábrázatot viselik, mint három év előtt. És a szíve összeszorult, mert elgondolkozott, hogy ő maga bezzeg megváltozott: visszatér ugyan szülőházába, de más érzelmekkel, mint azt három év előtt elhagyta.

Mert hosszú sor ám a három év. Amint félretolta az egyszerű földszintes házban a reteszt, mely a kilincset pótolta, megállt egy pillanatig. Szokatlan felindulás vett erőt rajta, melynek izgalmában egy pillanat alatt újra átélte a távolban töltött hosszú időt. A sanyargatást az „abriktung“ első heteiben. Aztán, mert ha paraszt suhancz volt

szem előtt tartva mindenkor csakis az ország valódi javának, s mint ennek egyik főtényezőjeként az egész monarchia jogosult érdekeinek előmozdítását.

Kelt Budapesten, 1896. évi október hó 28-án.

Ferencz József s k

B Bánffy s. k.

Győzelmünk.

Budapest, október 29.

Döntött a nemzet. Itélt a választók törvényszéke. A kárhoznak, a megsemmisülésnek adta át azt a frakciós, obstrukciós, reakciós hadat, amely hol tizedrendű közjogi sérelmekkel, hol munkazavaró személyeskedéssel, vagy haladásellenes klerikalizmussal kapaszkodott az előrevágók küllőibe. Apponyiék tetemesen megfogytak. Ugronék meg vannak tizedelve. Kossuthék is gyöngültek. Nem veszedelmes többé egy frakció sem — magában véve, és együtt? Ugyan mi egyesitené többé ezeket a szétzúllott csapatokat, melyeket az egyházpolitika annyira megosztott? Most tűnik csak ki amugy Isten igazában, hogy ennek az egyházpolitikának mily roppant hatása volt. Megbontotta a nemzet nyugodt haladásának ellenségeit, megerősítette, összeforrasztotta annak barátait. Előkészítette a 67-es alap fényes győzelmét, mely ime mutatja, hogy a nemzet ezen az alapon akar tovább dolgozni — szabadelvű eszközökkel, komoly munkával, nemzeti szellemben a haza javára.

*

Bánffy Dezső bárónak ez a harmadik nagy győzelme. Az első az, hogy sikeresen fejezte be és jól hajtotta végre az egyházpolitikát. A második az, hogy oly millenniumi ünnepet csinált, mely nemcsak közelebb hozta egymáshoz a nemzet különböző ajku és fajú fiait, hanem reánk vonta az egész művelt világ rokonszenves figyelmét és öregbítette azt a nagybecsű benső harmóniát korona és nemzet között, mely a korona részéről már-már veszendőbe menni készült. A miniszterelnök harmadik győzelme a mostani választásokban nyer kifejezést. Jól írja egy szabadelvű lap: „Szerencse, hogy ily válságos időben a választást ily kipróbált és tapasztalt kéz vezette.“ Hiába szépitgeti, mentegeti az ellenzék a maga helyzetét. A kormánypárt nem korrumpált senkit; nem volt szüksége az erőszak eszközeire sem. A nemzet tulnyomó nagy többsége szavazatával helyeselte Bánffy bárónak államférfiúi hivatottságról tanuskodó politikáját.

*

Bánffy báró nemcsak egyházpolitikailag, de közjogilag is pacifikálta az országot. Mindakettő óriási feladat volt. Az egyházpolitikai revízió gondolatát mindössze valami husz néppárti fogja képviselni az új képviselőházban. A közjogi revíziót nem sokkal több szélsőbali. Azzal, hogy a tiszta magyarfaji kerületek nagy része ott hagyta a meddő függetlenségi pártot és átment a szabadelvűek táborába, e pártnak oly jövőre nyílt kilátása, melyen se „Bécs“, se Ug-

ron, se a néppárt nem fognak erőt vehetni soha.

*

A király ő felsége a millenniumis ünnep befejezésekor oly kéziratot bocsátott ki, mely legragyogóbb fényben mutatja ismét azt a boldogító együttérzést korona és nemzet közt, melynek létrehozását e sorok elején Bánffy báró egyik legfőbb érdeméért méltattuk. Anyai elismerés, anyai meleg szeretet ritkán áradt ki fejedelmi szavakból. Bennük hiven tükröződik vissza annak a köteléknek izmos ereje, amely a trónt a nemzettel egybekapcsolja. Az ezredéves ünnepeknek erőteljes és egyuttal legszebb záróköve ez a királyi dokumentum... Igazán neveléses az ellenzéknek az az ötlete, hogy e legfelső kézirat kibocsátásában mindenképp kortesfogást akar látni. Hiszen, ha a miniszterelnök ilyenképpen visszaélni akart volna a korona kegyével, megtehetette volna 24 órával előbb. Így meg, amikor a kézirat napvilágot látott, már megvolt a párt döntő győzelme, melyen király és nemzet mindenképp csak örülhet.

A mi választásunk.

A felzaklatott érzelmek lassankint esendre verődnek. Az érdeklődés a politikai élet teréről visszazivárog a hétköznapi élet szűkebb medrébe. Pedig igazán kár! Az emberek ilyenkor érdekesebbek, a közélet tanulságosabb, mint egyébkor. Aki azelőtt csendes műhelyében a kenyérszerzés munkáival fáradozott: az ilyenkor utczán és poharak között szenvedélyes politikai vitatkozóvá lesz. Aki egyébkor íróasztala mellett görnyedve tudós kutatásokba mélyed: magányából a közélet forgatagába veti magát s a tudós helyet a szónok foglalja el. Élénkséget, vitatkozást, népesoportokat, lengő zászlókat, zene harsogását, kortes dalokat látni és hallani mindenfelé. S mindezek a dolgok, me-

is, de nem sült paraszt, lassanként megkedvelte a kapitánya. Hogy megkapta az első csillagot, s végre hogy léptettek elő káplárnak. S a fehér-cselédek hogy néztek jó szemmel, mert bizony helyre egy legény Andris, a' bizony.

Kinálkozott is a szerencse, és csak ő rajta mult, hogy beházasodhatott volna szép vagyunkába. Mert a kantineos gyönyörűség kis leánya, ott Tuzlán, a Lidike, fülig szerelmes lett beléje. Egyetlen gyermeke volt az öregnek, aki már alig bírta egyedül ellátni üzletét és eleget példázott neki, hogy vegye el az Őrsikejét. Mert Magyarországból származott oda a bosnyákok közé, hát leginkább valami dolgos magyar embert szeretett volna vejének. S hogy szomorkodott a leány, mikor bucsuzott tőle, mikor nehéz szívvél maga tanácsolta neki: verje ki fejéből, irtsa ki lelkéből ezt a szerelmet, noha ő is érzi, viszonzza egész lelkével. Hejh, tiltotta ezt a szerelmet a becsület.

Hiszen ő otthon le van kötve, van felesége. És bár ez a házasság oltár előtt még nem kapta meg az áldást, azért mégis csak házasság. Eligérkeztek ő a pap előtt, Andris meg a szomszédnak, Kaszás Nagy Jánosnak a leánya, Maris, és az eljegyzési lakomán hivatalos volt a fél falu. A Maris aztán hozzájuk költözött, s azóta ott lakik náluk; Andrisnak az édes anyja őt a me-

nyének szólítja és az egész falu Göntérnek nevezi. Ez a frigy azért, mert a honvédelmi miniszterium nem akart beleegyezni és a papnak nem szabad őket összeadni, míg leszolgálja a három évet, ez a frigy azért mégis csak szent. Nem hagyta el Andris a feleségét, hanem vissza kell térnie hozzá, bármilyen nehezére essék is neki, még nehezebbre, mint annak a pár levélnek az írása, a melyben néha-néha életjelt adott magáról. És most, bar lelkének javát ott hagyta annál a kis lánynál Tuzlánban, haza is tért, amint megkívánja a becsület.

Térdével egyet lökött az ajtón és belépett. Az udvarban nem volt senki, de mikor a konyhába lépett, édes anyja nézett rá elámultan, s egy boldog kiáltással keblére szoritotta váratlanul megjött fiát. Előkerült az apja is, meg a többi háznép, és áradó üdvözléssel, kérdésekkel fogadták a hazaérkezettet. Azonban...

— De hol a Maris? — kérdezte András, mikor sorra csókolgatta rokonait és kezet fogott egyikkel is, másikkal is.

— A Maris... a Maris... hebegtek zavartan, míg végre az anyja neki bátorodott:

— Ne vedd szivedre, édes fiam, biz a Maris elment. Elhagyott az téged; nem érdemes, hogy reája még gondolj.

— Bizony ne gondolj vele, szólt az apja,

kapsz te még más asszonyt, szebbet, jobbat. Hábár nem akarom mondani, hogy éppen rossz volt. De hát az anyád és ő nehezen fértek össze. Mikor aztán haza került az unokaöccse, a János, s apjától átvette a kovács üzletet, hát bizony egymáson felejtették a szemüket. Volt is perpatvar elég e miatt, míg egy szép napon fogta magát az asszony és visszaköltözött szüleikhez...

— És képzeld, — vágott bele az anyja — még engem okozott az a gaz náció; azt mondták, hogy nagyon rosszul bántam a menyemmel. Pedig egész világ láthatta, hogy a kovács miatt történt.

— Azért talán, mert kaputos ember — szólt az öreg. Mintha bizony te nem érnél annyit, mint amaz.

Andrissal forgott a világ. Egy pillanat alatt átérezte a megcsalt szerelem keserűségét, az édes szabadság üdvösségét, hogy hiszen most már nem áll utjában senmi, hogy Lidikével boldog lehessen — s egyszerű katonás haragra gyult, hogy mért is nem tudta meg annak az okos Marisnak az életrealóságát már régen?...

Érzéseinek ezt az első viharát már éppen valami nagyon hangos és nagyon cifra mondásban akarta szabadjára eresztetni, mikor az apja úgy odavetette:

— Éppen fél esztendeje, hogy meg is esküdtél a Jánossal.

lyekre a böles kicsinylőleg mosolyog, de melyeket a közélet férfi érdemük szerint tud méltányolni, mert bennük az életet és az alkotmányos jogok és ténykedések iránt való meleg fogékonyságot látja: mindezek a dolgok, a tavasz ruhájába öltözött ősz derűjével együtt, elmúlnak. Igazán kár!

A szenvedélyek, titkolt vágyak és gondolatok ilyenkor szabadabban, leplezetlenebbül nyilatkoznak. Szárnyra kelt remények, hiúság és kapzsóság, önzetlen hazaság, jó barátság és ellenségeskedés jó és rossz géniuszok módjára zaklatják és csalogatják az emberek lelkét. Milyen tágas tér nyílik az emberismeretek! Ha két embert karonfogva beszélgetni látsz; ha észreveszed, hogy valamely társaságból két ember szempillantást cserélve az ablak-sarokba vagy más szobába húzódik; ha egybékint ismeretlen vagy ritkán találkozó emberek melegen szorongatják egymás kezét: azt gondold, hogy Saturnus kora tert vissza, az az aranykor, amelyben bizalom, béke, szeretet: szóval csupa színaranyból volt minden.

De az éremnek más oldala is van. Megesik ám az is, hogy az a bizonyos két ember minden karonfogás, szempillantás, kézszorongatás daczára sem tudja egymást megérteni. Nézd csak, mily hidegen válnak el egymástól s ámbár hozzátesszük, hogy: „Azért jó emberek maradunk ám, öregem!” többé nem fogják karon egymást a szempillantás ellenségesebb, a kézfogás hidegebb lesz, ha ugyan végképp el nem marad. Változatos kép, amelynek tarkaságából az egyes részletek csak lassankint s akkor kezdenek kiválni, mikor a képtől távolodni kezdünk.

A mi választásunknak is, ámbár a kedélyek hullámzásának veszedelmes arányai nem voltak, megvolt a maga érdekessége. Ha a szenvedélyek megnyilatkozásának elég bő tere nem volt is, de nem csak ezek nyilatkoznak meg ilyenkor. A választások kora olyan a férfura, mint a szerelem kora az ifjura. Összes tehetségei fokozott mértékben nyilatkoznak; főképp a leleményesség, képzelet és érzékenység.

A mi képviselőnk is ekkor bizonyította be leginkább, ezen kinálkozó alkalommal, hogy ő kitűnő szerkesztő és irodalmi férfiú is. Jól tudja, hogy minden dolognak, eseménynek, térbeli vagy időbeli egymásutánának három nevezetes mozzanata van: a kez-

Erre Andrisnál megeredt a zápor. A tagbaszakadt, világlátott katonaviselt ember sirvafakadt: hogy ime kárbaveszett az a lelkiismeretfurdalás, amit boszniai szerelme miatt érzett; hiába tartotta épségben az itthoni esküt, mikor a párja már rég megtörte; a Lidikével kinálkozó jó szerencsét bolond becsületességével elszalasztotta... Fájdalmasan felkiáltott:

— Hat miért nem irtátok meg nekem mindjárt?! Hadd lettem volna boldog a magam módja szerint...

— Jaj, fiam Andris — szólt az édesanyja csititgatva, czírogatva az elbusult legényt — dehogyan vettem volna a lelkenre, hogy elpekedj ott a messzi országban! Gondoltam: fél esztendő múlva haza jössz, itthon valamennyien megvizsgáltunk, elegendő vagyunk hozzá, akik szeretünk...

Andrisnak erre felszikkadtak könnyei.

— Édes anyám! apám! — szólt — jól lette a Maris amit tett, álgani is fogom érte, ha... ha jókor megy a levelem Tuzlába.

Nyugodtan papírt, tollat, tentát kért, de rús arccal irt levelet Boszniába, meg-megszakítva Lidike dicséretével. Mire az írást elvégezte, mégis aggodalmasan felsóhajtott. Ez a szívéből szakadt sóhaj beillett volna imádságnak is: olyan vigasztaló szeretettel és áhítatos óhajással gondolták el mindnyájan a kérébe ment levélről: Uramm Istenem, add, hogy ne elkésve érkezék oda...

det, közép és vég; s hogy minden írott műnek lenyeges három alkotó eleme: az exordium, traktáció és epilogus.

Folyó hó 27-én kezdtük magunkat beletalálni a választási hangulatba, amelyet általában a vidékről az esteli vonattal érkező vidéki választók kedvéért kezdtünk esti 8 óra tájban keresgélni. Tudtuk mi azt nagyon jól, hogy vidéki választókra nincs szükség, talán nem is jönnek. De kérem, éppen ebben van a szerkesztői hivatottság. A lenyeges résznek az irodalmi műből, például a bevezetésnek a szónoki beszédből, még ha egybékint ismeretes dolgokat mond is el, az egész csorbája nélkül nem lehet eimarnadni. De a cím sem volt egészen költött. A gyorsvonattal csakugyan megérkezett a balázsfalvi magyarság két derek küldöttje: Daniel József és dr. Nánási László urak személyében, akikkel együtt közös munkáságunk öröndetes sikerekeppen csakugyan megtaláltuk a mi aranyos választási hangulatunkat.

Másnap ünnepre ébredt az egész város. S ezt az ünnepet még azok az előttünk jól ismert éjjeli baglyak sem tudták megrontani, akik polgártársainkat arra ösztönözték, hogy a választásra ne jöjjenek fel. Pedig még a tüzoltók derek testületét is megkörnyezték, hogy megrontsák az általános kedvet egyeni önzésük és rossz indulatuk mételeyével. Csakugyan ezen derek testület tagjai, talán 1-2 magáról megfélemlített egyén kivételével, tömegesen kivonultak, hogy emeljék az egyesület tiszteletét és alapító tagjának s az egész városnak ünnepét.

A zenekar egyes előadott nótái és Samu bácsi ágyszavai után rövid felóra alatt lefolyt a hivatalos választás, vagyis egyhangú kikiáltás. Újabb zene és újabb tarackdurrogás hirdette urbi et orbi, hogy szép reményünk valósággá lett. Viharban tört ki a lelkesedés; s az érzelemvihar atmoszférája a legszebb cseppekben talált enyhületet: megválasztott képviselőnk könyveiben.

De csakhamar magához tért az elfoglaltságtól s visszanyerte költői lelke egész találekonyaságát és képzelete egész erejét. Leleke a természet képeinek szemléletére ragadta. És nem látott mezőt virág nélkül; nem látott virágot illat nélkül. A természet képei mind azt susogták, hogy az erdő lombja nélkül sivatag látvány; hogy bár erőteljes fa, korona nélkül, elszomorító tapasztalat. Fű is kihalt, ha éjjeli harmat nem öntözgeti. S valamint a harmat a fünek, illat a virágoknak, virág a mezőnek, lomb az erdőnek, korona a tölgynek: ép oly nélkülözhetetlen kelléke a választásnak, kiegészítője az alkotmányos jognak — a tokány. Az a sokszor pellengérré állított, sokszor megtámadott s megrágalmazott, de annál jobb tokány.

A vármegyeháza gyülesterme étteremmé varázsoltatott s a választók egy része sonkát és hideg sültet tokányozott reggelire, két vendéglőben pedig a többi választók sört kávéztak hus-süteménnyel. A megyeház nagy termében velünk örültek vármegyénk szeretet fő- és alispánja s a megválasztott képviselőnek összes hivatalnok társai. Egymást érték a felköszöntők, melyeket a főispán s az alispán, majd Gáspár János stb. a képviselőre, Lázár István a főispánra, mint az egyetértés jó szellemére, mondtak. És kitént az én szerény fentebbi axiómám igazsága újból, hogy képviselőnknek nemcsak nektár ízű tramin-bora, hanem összes kiváló tulajdonságai napfényre jutottak. Azok a beszédek, melyekkel minden helyt a választókat üdvözölte, valóságos gyöngyei voltak a lelkesen előadott szónoki rögtönzéseknek. Megtalálta önmagát egész képviselői rátermettségében. S aztán egész nap folyt a tramin-bor és a dikció-áradat oly erővel, hogy a legerősebb önállásu meggyőződéseket is megingatta — álltukban. Ez volt a traktáció.

Az epilogus aztán másnap begyakorlott és fáradhatatlan erővel folyt Török Bertalan vendégszerető házában, úgy hogy egy némely hivatását tévesztett alkotmányos érület, biz Isten! talán még újra is kezdené.

B.

Megválasztott képviselők okt. 30-ig.

Szabadelvü-párti	260
Kossuth-párti	38
Nemzeti-párti	32
Ugron-párti	14
Pártonkivüli	12

Összesen 356

Andrassy Sándor gr. sz. Homonna.
 Apáthy Peter sz. Dicső-Szent-Márton.
 Asbóth János párt. kiv. Nagymarton.
 Aidinger János sz. Pecs. (Uj.)
 Apponyi Albert gr. n. Jászberény.
 Antal Pál K. f. Siklós (Uj.)
 Arany Miksa sz. Lubló (Uj.)
 Amon Ede sz. Körnőczbánya.
 Abrányi Kornel párt. kiv. Lengyeltót.
 Agoston József sz. Tab (Uj.)
 Babics József sz. Zombolya.
 Babó Lajos sz. Battonya.
 Bánffy Dezső br. sz. Szilágy-Somlyó.
 Barcsay Domokos párt. kiv. Bánffy-Hunyad.
 Barcsay Kálmán sz. Déva (Uj.)
 Batthyány Lajos gr. sz. Győr.
 Beksics Gusztáv sz. Sepső-Szent-György (Uj.)
 Bély László sz. Kézdi-Vásárhely.
 Beles János sz. Radna.
 Benyovszky Sándor gr. K. f. Dunavecse (Uj.)
 Beöthy Algernon sz. Belényes.
 Bernáth Béla n. Mád.
 Berzeviczy Albert sz. Budapest VIII. ker.
 Bethlen Balázs gr. sz. Marosludas.
 Blaskovics Sándor sz. Tenk.
 Bernády György sz. Marosvásárhely II. (Uj.)
 Bogay Máté n. Keszthely (Uj.)
 Bonis István sz. Kolozs.
 Bolgár Ferencz n. Kismarton.
 Barabás Béla K. f. Gyoma.
 Bedő Albert sz. Apatin.
 Belitska Béni sz. Bánátkomlós.
 Bezerédy István sz. Ó Kanizsa (Uj.)
 Bornemisza Ádám sz. Bártfa.
 Blaskovics Ferencz népp. Orczyfalva (Uj.)
 Bartha Ödön K. f. Felvidék (Uj.)
 Brázay Kálmán K. f. Szalánta (Uj.)
 Balogh Kálmán sz. Oca (Uj.)
 Buzáth István népp. Rum. (Uj.)
 Beniczky Árpád n. Nógrád.
 Balogh László K. p. Nagyszalonta (Uj.)
 Berehtold Arthur gr. sz. Füle (Uj.)
 Bessenyei Ferencz sz. Kis-Becserek.
 Biró Lajos n. Gy.-Pataj.
 Biedermann Rezső sz. Szigetvár (Uj.)
 Chernel György sz. Körnend.
 Crausz István sz. Érsekújvár (Uj.)
 Csáky Lajos gr. sz. Gölnőczbánya.
 Csávolszky Lajos K. f. Fülőpszállás.
 Csávossy Béla sz. Párdány.
 Csipkay Károly sz. Breznóbánya. (Uj.)
 Daniel Gábor sz. Oláhfalva.
 Daniel Ernő sz. Pancsova.
 Darányi Ignác sz. Budapest, II. ker.
 Dosa Elek sz. Bánd. (Uj.)
 Dörr Soma sz. Uj-Egyház.
 Dobozzki Ignác sz. N.-Füged.
 Domahidy sz. Csenger.
 Dókus Ernő sz. Sátoraljaújhely.
 Degenfeld Lajos gr. sz. Losoncz.
 Egyedi Arthur sz. Csik-Szereda.
 Eder Ödön sz. Kassa.
 Eötvös Károly K. f. Nagy-Körös.
 Erdély Sándor sz. Dunaszerdahely.
 Eszterházy Kálmán gr. sz. Gyalu.
 Emmer Kornel sz. Nagyszombat.
 Engel Mayer József sz. Lőcse. (Uj.)
 Enyedy Lukács sz. Tápé. (Ej.)
 Falk Miksa sz. Budapest, I. ker.
 Feszt Lajos sz. Zboró.
 Fehérvári Károly sz. Bethlen. (Uj.)
 Fejérvári Géza br. sz. Temesvár.
 Fenyvessy Ferencz sz. Pápa.
 Fischer Sándor dr. sz. Győr-Sokoro.
 Farbak István sz. Selmeczbánya.
 Feszt Béla sz. Udvard.
 Ferlicska Kálmán sz. Nyiregyháza.
 Frideczki Timót sz. Szokolca.
 Frey Ferencz n. Esztergom.
 Farkas Balázs K. f. Kisvárd.
 Fabiny Teofil sz. Sopron.
 Förster Ottó párt. kiv. Sárvár.
 Farkas József népp. Zalaegerszeg.
 Földváry Mihály sz. Dunapataj.
 Gencsy Albert K. f. Nyirbátor.
 Gräfl Andor f. Poroszló.

Gombos Béla sz. Obecse. (Uj.)
 Goldis József sz. Magyarcséke.
 Graenzenstein Béla sz. Oravicza.
 Görgy Gyula sz. Lippa. (Uj.)
 Györy Elek K. f. Kis-Czell.
 Gyárfás Endre sz. Sz.-Keresztur.
 Györfly Gyula sz. Cs.-Szt.-Márton.
 Gajári Ödön sz. Csongrád.
 Gróisz Gusztáv sz. Kolozsvar, II.
 Halassy Gyula sz. Besztercebánya.
 Harkányi János sz. Facset. (Uj.)
 Heltai Ferencz sz. Oklánd (Uj.)
 Hegedüs Béla sz. Nagy-Berezna.
 Harsányi József sz. Görgő. (Uj.)
 Herczeg Ferencz sz. Versecz (Uj.)
 Hieronymi Károly sz. Arad.
 Hulényi Győző sz. Esztergom-Dorogh (Uj.)
 Hegedüs Sándor sz. Kolozsvar I.
 Hodossy Imre sz. Kiszseben.
 Horánszky Nándor n. Szepsi.
 Halász Zsigmond sz. Alsódabas.
 Hentaller Lajos K. f. Dárda.
 Helfy Ignác K. f. Szegvár.
 Hock János n. Mezőkövesd.
 Hajdu József sz. Kunszentmárton (Uj.)
 Holló Lajos U. f. Félegyháza.
 Ivannovits István sz. Ozora.
 Issekutz Marcell sz. Pécska (Uj.)
 Ilyés Balint K. p. Bártánd.
 Janits Imre sz. Nyitra.
 Jamesáry Sándor sz. Bekás.
 Joanovits István sz. Uzdin.
 Jovanovich Szilárd sz. Temes-Moravicza.
 Jonás Ödön sz. Felső-Vissó.
 Josika Gábor br. sz. Körösbánya.
 Justh György sz. Stubnya.
 Justh Gyula K. f. Makó.
 Jeszenszky Ferencz K. f. Szent-Lőrincz.
 Komlóssy Ferenöz párt. kiv. Stomfa (Uj.)
 Károlyi István gf. sz. Nagy-Károly.
 Károlyi Sándor n. Pétervár.
 Kabos Ferencz sz. Balavásár.
 Kállay Lipót K. f. Nyirboghány.
 Kemény Ákos b. sz. Szászrégen.
 Konkoly-Thege Sándor sz. Szalka.
 Kőszeghy Sándor sz. Girált.
 Kammerer Ernő sz. Szakes.
 Kemény Endre sz. Marosújvár.
 Komjáthy Béla K. f. Nagy-Kapos.
 Kossuth Ferencz f. Czegléd.
 Kubik Béla K. f. Mezőcsát.
 Kabdebó Ferencz sz. Nagyvárad (Uj.)
 Kubinyi Andor sz. Rimaszombat.
 Király Ferencz sz. Debreczen II.
 Kola János sz. Debreczen III.
 Kristoffy József sz. Nagylak (Uj.)
 Kálmán Károly népp. Zalaszentgrót (Uj.)
 Kiss Ferencz sz. Szolnok.
 Kobek István sz. Kőbölkut.
 Konkoly Miklós sz. Tata (Uj.)
 Kiss Albert K. f. Székelyhid.
 Kovács Pál sz. Zenta (Uj.)
 Kubina József sz. Morvaszentjános.
 Kardos Kálmán sz. Pécsvárad.
 Klobusitzky János sz. Aranyosmaróth.
 Kozma László sz. Ujverbász (Uj.)
 Lázár Menyhért sz. Gy.-Sz.-Miklós
 László Mihály n. Székelyudvarhely.
 Lehoczky Vilmos sz. Szucsány.
 Lukács Béla sz. Marosvásárhely.
 Lukács László sz. Abrudbánya.
 Latinovics Pál sz. Rigyicza.
 Légrády Károly sz. Akosfalva.
 Lévy Lajos sz. Peér.
 Lónyay Géza sz. Kászony.
 Lukács László sz. Eger.
 Lakatos Miklós K. f. Szin.
 Láncoz Leo sz. Csáca.
 Láng Lajos sz. Nagybánya.
 Lázár Árpád n. Dobra.
 Latkóczy Imre sz. Blassagyarmat.
 Latkóczy Imre sz. Halas.
 Lukáts Gyula K. f. Monor.
 Lupa Péter sz. Szent-Endre.
 Leszkay Gyula K. f. Berettyó-Ujfalu (Uj.)
 Lepsényi Miklós népp. Letenye.
 Lónyay Sándor sz. Tiszahát (Uj.)
 Maléter Zoltán sz. Szék.
 Mara László sz. Hátszeg (Uj.)
 Matuska Péter sz. Liptó-Szent-Miklós.
 Mayer Károly sz. Csákova.
 Markus József sz. Jákóhalma.
 Melczl Oszkár sz. Nagyszében.
 Mezei Mór sz. Budapest, V. ker.
 Molnar Antal sz. Szamosújvár.

Morzányi Károly sz. Budapest, VII. ker.
 Mihályi Péter sz. Suhatag.
 Miklós Ödön sz. Szirmabessenyő.
 Mikszáth Kálmán sz. Fogaras.
 Münnich Aurél sz. Igló.
 Mezőssy K. f. Nagy-Kálló.
 Matlekovic Sándor sz. Bazin.
 Mohay Sándor sz. Gyulafehérvár.
 Mócsy Antal népp. Tapoleza (Uj.)
 Molnár János népp. Eszterháza (Uj.)
 Magyar-Kossa Géza sz. Török-Szent-Miklós.
 Márjai Péter K. f. Hosszupályi (Uj.)
 Matyasovszky Gyula sz. Rózsahegy. (Uj.)
 Molnár Béla sz. Olaszliszka.
 Molnár Károly dr. sz. Hódságh.
 Nedeczey János sz. Munkács.
 Neményi Ambrus sz. Szilágycseh.
 Neumann Armin sz. Bereczk.
 Nopcsa Elek b. sz. Szászváros.
 Nyegre László sz. Huszt (Uj.)
 Nákó Kálmán gr. sz. Nagyszentmiklós.
 Neiszló Károly sz. Pozsony II.
 Nagy Sándor dr. sz. Megyaszó.
 Nagy Gyula U. Rácz-Almás.
 Ortutay Gyula sz. Józshely (Uj.)
 Okolicsányi L. U. Kápolna.
 Óváry Ferencz sz. Nagy-Vázsony.
 Póczner Jenő K. f. Szeged.
 Pap Géza dr. sz. Béga-Szent-György.
 Papp Elek K. f. Nádudvar.
 Podmaniczky Frigyes br. sz. Bpest, IV. k.
 Pogány Károly sz. Vajda-Hunyad.
 Polányi Géza U. f. Hajdu-Szoboszló.
 Pulszky Ágost sz. Szászabánya.
 Perényi Zsigmond br. ifj. sz. Nagyszöllős.
 Plösz Sándor sz. Baja.
 Pichler Győző K. f. Kölesd.
 Peder Rezső népp. Lövő (Uj.)
 Polyák Béla sz. Baán-Teplicz. (Uj.)
 Psik Lajos sz. Nagyatád (Uj.)
 Pejacevich Arthur gr. sz. Szecsány.
 Péchy Tamás párt. kiv. Szikszó.
 Pinkovits sz. Kernyája (Uj.)
 Ragályi Béla sz. Edelény.
 Radó Kálmán sz. Felső-Eör (Uj.)
 Radocza János sz. Budapest, VI. ker. (Uj.)
 Rakovszky Géza sz. Trencsen.
 Rohonczy Gedeon sz. Törökbece.
 Rohonyi Gyula sz. Ujvidék.
 Ruffy Pál dr. sz. Ujbánya (Uj.)
 Radvánszky György sz. Szilács.
 Ragályi Lajos néppárti Szabadbárt.
 Rétyi M. sz. Tecső.
 Rakovszky népp. Csorna (Uj.)
 Rigó Ferencz K. f. Bihar.
 Rónay János sz. Lovrin.
 Reiter János n. Magyar-Óvár.
 Rátkay László K. f. Pinczehely (Uj.)
 Smialovszky Valér sz. Zsolna.
 Schmidt Gyula sz. Eperjes.
 Schreiber Frigyes sz. Nagyszében.
 Semsey László sz. Nagyida (Uj.)
 Somssich Andor n. Marczali (Uj.)
 Sulyovszky Dezső sz. Nagytapolcsány (Uj.)
 Sennyey István n. Királyhelmez.
 Serényi Béla gróf sz. Dédes (Uj.)
 Siskovits Tamás sz. Bácsalmás (Uj.)
 Simo Lajos sz. Nagylonda.
 Sierban Miklós n. Alsó-Árpás.
 Solymossy László b. sz. Borossjenő.
 Stuhmann György K. f. Mezőkeresztes.
 Sághy Gyula n. Somorja.
 Sréter Alfréd sz. Szirák.
 Szabó Imre sz. Veszprém.
 Széll Kálmán sz. Szent-Gotthard.
 Szende Béla sz. Lugos.
 Szentiványi Kálmán sz. Ny.-Szereda.
 Szentpáli Jenő sz. Halmi (Uj.)
 Széchenyi József sz. Zombor. (Uj.)
 Szentiványi Árpád sz. Kövi.
 Szilágyi Dezső sz. Pozsony.
 Szinyey Merzse Pál sz. Héthárs (Uj.)
 Szivák Imre sz. Fehértemplom.
 Szluha István U. f. Paks.
 Szőgyény László sz. Némethbogsány (Uj.)
 Szóts Pál sz. Alvincz (Uj.)
 Szabó István népp. Győrsziget (Uj.)
 Szapary László gr. sz. Muraszombat.
 Szaplóczay Miklós sz. Ökörmező.
 Szerb György sz. Nagy-Zarleczen.
 Szalay Károly U. f. Csurgó.
 Szinay Gyula K. f. Hajdu-Böszörmény.
 Szajbely Gyula sz. Kőszeg.
 Sztáray Gábor gróf sz. Ungvár.
 Schwicker Henrik sz. Kereszténysziget.

Telegdy József sz. Élesd.
 Teleky Domokos gróf sz. Deés.
 Teleky Géza gróf sz. Nagy-Somkut.
 Tolnay Lajos sz. Budapest, IX. ker.
 Török Bertalan sz. Nagy-Enyed (Uj.)
 Thaly Ferencz K. f. Nagygimánd.
 Takácsy Sándor sz. Világos (Uj.)
 Trausenfels E. sz. N. Disznód.
 Teleki Sándor gróf sz. Magyar-Lápos.
 Tisza István sz. Ugra.
 Tóth János függ. M-Túr.
 Tuba János sz. Komárom.
 Thaly Kálmán K. f. Debreczen I.
 Tisza Kálmán sz. Nagyvárad.
 Gr. Tisza Lajos sz. Szeged I.
 Teleki Samu gr. párt. kiv. Gernyeszeg.
 Tallián Béla sz. Török-Kanizsa (Uj.)
 Thorotzkay Miklós gr. sz. Toroczkó.
 Tibád Antal n. Udvarhelyvidék.
 Tarajossy Sándor sz. Dunakeczel (Uj.)
 Urányi Imre sz. Máramarosziget.
 Urbanovszky Ernő sz. Bittse.
 Vass Béla gr. sz. Nagviklód.
 Vay Ernő gr. sz. Nagymihály (Uj.)
 Weisz Berthold sz. N.-Ajta.
 Veszter Imre sz. Késmárk.
 Visontar Soma dr. U. f. Gyöngyös.
 Vörös László sz. Budapest, III. ker.
 Vörös László sz. Kaposvár.
 Vojnics S. sz. és Vermes B. sz. Szabadka.
 Vuja Péter sz. Karásebes.
 Vargics Imre sz. Végvár.
 Végh Arthur sz. Felvincz (Uj.)
 Volfner Tivadar sz. Gödöllő (Uj.)
 Várady Gábor sz. Zilah (Uj.)
 Városi Gyula U. Cs.-Karczfalva.
 Wittmann János sz. Szt.-Anna.
 Werner Gyula sz. Magyarigen (Uj.)
 Wenkheim Frigyes gr. n. Kisjenő.
 Wlassics Gyula sz. Csáktornya.
 Zsilinszky Mihály sz. Zólyom.
 Zeyk Gábor sz. Vizakna (Uj.)
 Zichy Aladár népp. Nagykanizsa. (Uj.)
 Zichy Jenő gr. n. Ipolyáság.
 Zsigárdy Gyula sz. Galantha (Uj.)

Vegyes hírek.

— **Kinevezés.** A m. kir. pénzügyminiszter Papp Dezsőt, a nagyenyedi kisegítő takarékpénztár helyettes pénztárnokát, a nagyenyedi pénzügyigazgatóságához segélydíjas számgyakornokká nevezte ki.

— **Kinevezés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Virág Péter és Virágné Maczanek Lujza okleveles tanítót, illetőleg tanítónőt az alvinczborberekai állami népiskolához rendes tanítónővé, illetőleg tanítónővé nevezte ki.

— **Necrolog.** Özvegy Nagy Andorné fугadi földbirtokos családját súlyos csapás érte; egyik szép reményű fia Endre végzett kereskedelmi akadémista 17 éves korában Szilágy-nagyfaluban, hol nagybátyjánál volt vakációzni, e hó 26-án, néhány napi szenvedés után elhalt. Ifju volt, minden kincsével és varázsával ama kornak, melyben hiszünk, remélünk és szeretünk, melyben ábrándjainkat még nem tépte szét a tapasztalás, a családás rideg keze. Kevés idővel ezélt még az egészség rózsái nyitak arcán és ime, egy felséges kéz érintésére megsárgult levélként aláhullott az élet fájáról. Nyugodjék békével.

— **Pogány Imre,** nyugalmazott 48-as honvédhadnagy, hosszas betegség után október hó 26-án meghalt. Temetése 29-én reggel volt nagy részvét mellett. Nyugodjék békével!

— **Iskolai élet.** A nagyenyedi polgári leányiskolában e hó 29-én voltak a köri választások. Miként a tavalyi évben is volt alkalmunk meggyőződni, hogy az önképző-kör és szakkörök mily szép eredményt értek el, ugy ez évben, tekintve a választások eredményét, van reményünk, hogy magasabb nívóra fog emelkedni a köri élet munkássága.

A választások eredménye a következő: Önképzőkör elnök Folyovics Annuska, jegyző Simon Erzsike, pénztárnok Domanyiczky Irén, könyvtárnok Dezső Giza. Irodalmi szakkör: elnök Kovács Mariska, alelnök Morágyi Róza, jegyző Havas Ella. Zene-osztály elnöke Folyovics Annuska, alelnök Müller Ida, jegyző Lázár Málcsi. Munka- és rajz-osztály elnök Danes Ida, jegyző Máthé Lina.

— **A szegény tanulókat** segélyző kör november 8-án 1/211 órakor a városi leányiskola nagytermében évi közgyűlést tart, melyre a kör mélyen tisztelt tagjait meghívja az elnökség.

— **Szüreti multság.** Nagyon érdekes és vig kedélyű szüreti multságot rendezett az enyedi iparos ifjuság az óvoda helyiségében — sajnos azonban, hogy ott, mert a szűk helyiségben alig fert a nagyszámú közönség. A multság műsorral volt egybekötve, melyből Gerger Malvin kisasszonynak oroszán rész jutott; szép énekével egészen meghódította a közönséget; továbbá a monologok előadásával Szatmáry József és Bakó Károly urak tündek ki. Kiss Albert szép énekével végződött be a műsor. A műsor befejezése után következett a szüret. Az egész terem tele volt rakva szőlővel; arra ügyelt magyaros kosztumban 7 csósz leány és 7 csósz, kinek csak akkor volt dolga, mikor a begyűlt 100-ra menő közönség megrohanta a szőlőt. A zónaposta az egész multság alatt folyt. A műsor és szüret befejezése után tánc következett, mely csak a reggeli órákban ért véget.

— **A vivó órákon** részt venni óhajtó urak felkértek, sziveskedjenek vasárnap délután a tornateremben megjelenni, hogy az órákat megállapíthassák.

— **Színházi jelentés.** A szombatra hirdetett Madarász, mely Cserváry Irma felleptével volt jelezve, a kisasszony közbejött betegsége miatt elmaradt. Ujabb értesítés szerint a kisasszony kedden fog felépülni ugyancsak a Madarászban. Azon esetre, ha a kisasszony betegsége nem javulna, úgy kedden „A két Rantzau“ Bokody és neje remek alakításával fog színre kerülni.

— **Alvinczen,** a millennium alkalmából megújított ev. ref. templom javára, táncmulatsággal egybekötött műkedvelői előadást rendeztek f. hó 25-én a helyi műkedvelők. Színre került a „Tót leány“ a következő szereposztással: Gyarmaty János gazda: Klein Pál, Örsze a felesége: Bakó Elekné, Bandi fiók: Rácz Lajos, Máthé Julis gyámleányuk: Barabás Jolán, Kospál barom orvos: Deák Gyula; Lipták, a tótok felügyelője: Bardocz József, Sári felesége: Braun Frida, Ötös Mari jvasasszony: Kiss Olivia, Brobolya a tót munkások vezetője: Ráduly Pál, Hanka a leánya: Szóts Lujza, Misó tót legény: Bardocz Károly, Deres kisbíró: Barabás László, Rigó Matyi kispostás: Kiss Lajos, Panni: Klein Ilma, Száli: Dervadelin Berta. Az előadás igen jól sikerült, szerepeiket mindnyájan jól tudták s az alakításban sem volt hiány. A termet zsufolásig megtöltő közönség zajosan tapsolt és éljenzett újra meg újra. Virágcsokorból is kijuttott bőven a szereplőknek. Az előadás végén, mikor lámpák elé hívták a szereplőket, úgyesen sikerült tündetések rendeztek Szócs Pál, akkor még követjelölt mellett; a kulisszákat nemzetű lógók fedték; a szereplők zúgó éljenzés mellett egy ezen alkalomra készült csinos kortes-nótát énekelték. Az előadást tánc követte, melynek csak a reggel vetett véget. A rendezésben buzgón fáradoztak: Bakó Elek, Bardocz Károly és Deák Gyula urak. Felülfizettek: Szócs Pál országos kép-

viselő 15 frt, és többen névtelenség leple alá rejtözve; fogadják mindnyájan a rendezőség halás köszönetét. —e—r.

— **A gyors elválás városa.** Természetesen Csikágóról van szó! A különlegességek hazájának legexcentrikusabb városa a válóperek gyors lebonyolítása terén is előkelő rekordot ér el. A csikágói törvényszék bizton kapuja fölé irathatná: „A válóper végelintézése az előszobában megvárható.“ Az ilyen expressz elválások kitűnő példáját nyújtja Sir John Katsham csikágói előkelő és gazdag klubman október 2-iki naplójegyzete: „2 óra 10 perc d. u. Vátsai kereset benyújtása. 3 óra 10 perc. A bíró elé hívtattam, 3 óra 43 perc. Az ítélet kimondott. 4 óra 15 perc. 150.000 dollárt fizettem volt feleségemnek.

— **Ujságggyűjtemény.** Levélbélyeget, rovat, szivarvégeket, régi pénzeket, ásványokat, nagy férfiak kézírásait gyűjteni ma már közönséges dolog. Forckenbeck Oszkár Aachenben kitalálta a hírlapgyűjtést, aminél az előbb említett gyűjtő-szervevények mind régiebb keletiek. Az aacheni „ujságmúzeum“ nagy nevezetességre tett szert s gyűjtőjének sikerült híveket és utánpótlókat találni, noha kezdetben senki sem rajongott az eszméért, mert senkinek sem volt kedve „makulaturagyűjtéssel“ bíbelődni. A Forckenbeck-féle múzeumban ötvenezernél több példány van, a melyek negyven év óta gyűjtöget. Értékes a gerai hírlap-archívum is 2000 példányával, a melyekben, ép úgy, mint az aacheni- ben is, képviselve van az öt világrész legtöbb népének nyelve és zsurnalisztikája. Több, mint hatvan nyelven szerkesztett ujságok, a déli és az északi sark, a kelet, a nyugat, az indiánok, a kafferek, a singalézok és a tamilok, az indenek, a siámiak, malájok, törökök, örmények, arabok, perzsák, kaukázusiak, a lettek, kelták, az izlandiak és sok más nép hírlapjai bekezesen megférnek egymás mellett. Vannak érdekes furcsaságok is az aacheni és gerai gyűjtéményekben, amelyek közt nem utolsó a világ legnagyobb és legkisebb hírlapja. A legnagyobb a newyorki „The Illuminated Quadruple Constellation“, amely százevenkint egyszer jelenik meg, három méter hosszú és két méter széles papírlap, a legkisebb pedig a naponként megjelenő „Guadalajara El Telegramma“, amely alig tizenkét centiméter hosszú. Különösen becsesek e gyűjtéményekben az első ujságok, amelyek nagyon ritkák. Nagy hírlapgyűjtéménye van Bismarck herczegnek is és a nürnbergi múzeum is az első között szerepel.

— **A kínai császár és a telefon.** A mennyei birodalom legelső fiának, a kínai császárnak lelkeben vakmerő reform-gondolatok szunnyadoznak. Itt-ott ki-kitör belőle egy ilyes vágy, s aztán kész a veszedelem. A napokban ő császári felségének reformvágyai abban esuesosodtak ki, hogy telefont óhajtott látni a palotájában. Ennek a legmagasabb kívánságnak hallatára idegesen rezdült meg az udvari méltóságokban az őskínai vér. A szellemi és anyagi czopf egyaránt tótágast állt a merész kívánságra. Sugtak-bugtak, tanácskoztak, gyűléseztek. Végre elhatározták, hogy ő felsege kívánságából ugyan semmi sem lesz. A tanácsbölcse kara hosszú krix-krax memorandumban kifejtette, hogy a telefon nevezett nyugati szörnyeteg föltötte ártalmas egy állat, mert csilingelő kibálásával könnyen idegessé teheti az embert. Már pedig egy kínai császárnak nem szabad idegessé válnia.

Szegény mindenható császár most nagy busan jár föl s le palotájában, unalmában hosszukat ásit s mert nincs semmi egyéb játszószerre, hát a czopfjával agyonveri az ablaktáblákon mászkáló legyeket. Ettől nem lesz idegessé.

— **Bőséges hozomány.** A Neue Züricher Zeitung berlini levelezője a közelmúltban véleményt kért több befolyásos egyéntől a keleti kérdésre vonatkozólag s többek között fölkereste egyikét a legöregebb politikusoknak, ki szokásához híven belemelegedvén a beszélgetésbe, így fejezte be szavait: Ha mostanában olvasom vagy hallom, hogy Törökország végét járja, rendszeresen eszembe jut a következő történet, amely még Bécsben tartózkodásom alatt, körülbelül 40 év előtt játszódott le. Akkoriban az Ön kollegáinak egyike elvette egy osztrák hivatalnok leányát s vejének, amikor a hozományról volt szó, a következőket mondta:

„Kedves fiam, pénzt és földi javakat nem adhatok, de itt van a keleti kérdés, amelyből zsurnaliszta tehetségeddel még száz évig is megélhatsz.“

— **Az ideai burgonyatermelés.** Jó burgonyatermést vártak a gazdák, de az esőzések, vihar és jeges jelentékeny károkat okoztak jóformán az egész országban. Különösen nagy pusztulás érte ebben az évben a felvidéket, a hol a burgonyának igen sok helyen feleresze is elveszett peronoszpora és rothadás következtében. Trencsén, Bars, Nyitra, Nógrád, Gömör, Sáros, Turóc, Árva, Szepes, Bereg, Ung, Máramaros, Vas, Zala, Moson, Pozsony és még több megyében is 20—30% között ingadozik a burgonyában mutatkozó veszteség. Így tehát az 1896. évre nézve a múlt évinél jóval kisebb lesz a termés, sőt könnyen megeshetik, hogy a felvidék egyes helységei burgonya-importra fognak szorulni és részben gabonával is kell majd pótolniuk a burgonya hiányát.

— **Szerkesztői üzenet.** A vizaknai magyarigeni és alvinczi képviselőválasztásokról szóló tudósításokat tárgyalalmaz miatt apunk jövő számában közöljük.

Apróságok.

A kaszárnyából.

Kapitány: Infanterist Zlapák!

Infanterist Zlapák: Hier!

Kapitány: Ha az útközet megkezdődik és az ellenség löni kezd és maga forsponton van és tudja a kötelességet — mit csinál kend?

Infanterist Zlapák: (lesúti szeméit, hallgat.)

A kapitány (dühösen): Feleljen szedtevette, mit csinál kend?

Infanterist Zlapák: Lófsritban hátraszaladok a kompánia háta mögé és megjelentem a kapitány urnak. . .

Orvosi tanács.

Orvos (miután betegét megvizsgált): Menjen . . .

Beteg (közbevág): . . sokat sétálni, fürödjék esténként lehető hidegen és igyék sok sört.

Orvos: Nagyon helyes! Honnan tudja mindezt oly pontosan? Talán orvosi pályára készült?

Beteg: Nem, hanem ön előtt volt nálam egy orvos, az azt elrendelte, hogy feküdjem rögtön le, fürödjem reggelenként langyos vízben és tartózkodjam a sörivástól . . .

Meteorológiai jelentés okt. 28-tól okt. 31-ig.

Nap	Óra	Légnyomás 700	Hő	Szél iránya és erő- sége	Bor- lat	Csapadék	Hő napi max. min.
28	7	69.4	+6.6	NW ₁	10	—	
	2	67.0	+13.1	—	1	—	+13.2 +4.0
	9	67.3	+7.4	—	0	—	
29	7	66.3	+4.2	NW ₁	10	—	
	2	62.9	+13.5	NW ₁	0	—	+14.0 +4.2
	9	63.1	+7.2	NW ₁	0	—	
30	7	63.5	+5.0	N ₁	0	—	
	2	61.0	+15.0	—	1	—	+16.0 +5.0
	9	61.6	+11.4	—	10	1.5	
31	7	62.8	+11.2	NW ₁	10	—	
	2						
	9						

Kilátás: Változóan felhős és esőre hajló.

* A légnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N — észak, S — dél, E — kelet, W — nyugat. Szél erőssége — 1—10-ig. Borulat foka — 1—10-ig. Csapadék mennyisége milliméterekben értendő. ● — eső, * — hó, ▲ — jég, ▽ — dara.

Közgazdaság.

Védekezés a burgonyaragya ellen.

Br. Fechtig Imre a „Term. Közl.”-ben a következőket írja: A szőlőragya ellen öt év óta védekezem permetezéssel. Kékkő és mész — úgynevezett bordeauxi — keveréket használok s 3—4-szer alkalmazom. A szőlő pusztulásával majdnem egyidejűleg tűnt fel a burgonyaültetvények satnyulása. A szár idejekorán foltos lett, elsült. A gumók kicsire maradtak és a legjobb időjárás mellett is vagy egészen megfonyadtak, vagy egyik végük puha maradt. Bevermelve vagy a pinczebe téve bűzös szotyékká váltak. Elhatároztam, hogy mint a szőlőt, úgy permetezem a burgonyát is. Kísérleteim a következők: 1893-ban egyrészt burgonyaültetvényt akkor permeteztem meg, amikor virágozott. A szár tovább maradt zöld, mint a permetezetlen, a gumó is nagyobb lett, télen azonban a veremben elpusztult mind. 1894-ben virágzás előtt permeteztem. A gumók már a kieszedéskor puhák voltak, télen elpusztultak, alig maradt vetőmag. 1895-ben vetés előtt a vetőmagot felszázalékos kékkőves vízben megmostam és úgy ültettem el. Nyáron nem permeteztem. A burgonya nehezebben csirázott, de annál szebben fejlődött; egy bizonyos rész ki sem kelt. A növény haragos zöld, buja fejlődésű lett. A ragya csak későn mutatkozott. Szedéskor a fészkekben szép nagy gumók heverték; egészségeseknek látszottak. Okulva a múlt évi károkon, még az ősszel fölettem a jószággal, csak kevés részt hagytam meg házi szükségletre. Az áttelelt burgonya úgy nálam, mint a felesimnél kitünően tartotta magát. Csirába csak későn indult és sokáig maradt ép, egészséges. Az idén nem kékkőveztem a vetőmagot, de kétszer permeteztem. Megjegyzem, hogy a paradicsom az utóbbi évek alatt szintén sinylette a ragya következményeit, gyümölcse befőzésre nem volt használható kellemetlen savanyúsága miatt. Nemcsak a paradicsomot, de a tököt

és dinnyet is megtámadta a ragya, úgy, hogy már két éve csak úgy élvezhetünk némileg is tökéletes sárgadinnyét, ha idejében megpermetezzük. Tapasztalataimról azért teszem kommentár nélkül a jelentést, mert a későbbi észleletek összehasonlítások vannak hivatva meghatározni, vajjon — egyéb körülményeket is egybevetve — milyen eljárást kell követnünk a vész megszüntetése céljából!

— **Tenyészkanok kiosztása a községek közt.** Az országban a sertésvész által a sertés-állomány lényegesen megapadt és a községekben a közhasználatra szolgáló apaállatok oly annyira megkevesbedtek, hogy a földművelésügyi miniszter intézkedése folytán Mezőhegyesről nagy számban béreltek a jelenlegi tenyésztési évadra tenyészkanokat kedvezményes áron és részlettörlesztés mellett a községekbe. De a nagy szükségletnek a jelen viszonyok közt ez az uradalom magában megfelelni nem képes, azért a jövő év elején más uradalmak tenyészeteiből is fognak tisztavértű és faju 14—18 hónapos tenyészkanokat a földművelésügyi miniszter rendeletére szétküldeni. Erre az akcióra való tekintettel a földművelésügyi miniszter az állami közvetítésből folyó költségek fedezésére az eddigi 3000 frtos költségvetési tétel helyett 25,000 frtot vett fel az 1897. évi költségvetésbe.

Gazdasági oktatás az elemi iskolákban. A földművelési és a közoktatási miniszterek a gazdasági oktatásnak az elemi iskolákban való meghonosítása tárgyában szakfőiskolából álló értekezletet hívtak egybe. Az ülést Tormay Béla miniszteri tanácsos elnöklése alatt napokban tartották meg. Magyar Kázmér gazdasági földművelésügyi felügyelő előadása mellett letárgyalták az elemi ismétlő iskolák gazdasági szakoktatására való berendezésének egész tervét. Az értekezletben három népiskolai tanító is részt vett.

Egy madárfészkek értéke. Sokan nem sejtik, hogy a kis madárfészkek mily kincset, mily értéket képvisel. Egy természetbúvár egy madárfészkek értékét következőleg számította ki: egy-egy madárfészkekben öt fióka van, melyek mindegyike középszámítással naponként ötven hernyót eszik meg, melyeket az öregek a környékből hordanak össze kicsinyeik számára. Az öt kicsiny tehát naponként 250 hernyót igényel. Így tart ez a nevelés egész tartama alatt, míg a kicsinyek a fészkekben vannak. Ez 4—5 hét. Vegyük azonban a nevelés idejét középszámítással 30 napra: akkor ez idő alatt egy-egy hernyó naponként saját súlyának megfelelő súlyú táplálékot fogyaszt levelekben és virágokban. Már most vegyük, hogy naponként csak egy olyan virágot eszik meg, amelyből gyümölcs lett volna, ez 30 nap alatt egy hernyónál tesz 30, a 7500 hernyónál pedig nem kevesebb, mint 225 ezer gyümölcshez virágot. Tehát csak ezt a legesekélyebb arányt véve is, egy madárfészkek megkimélésével 225 ezer szem cseresnyével, barackkal, almával, körtevel, vagy más gyümölcsesely nyerhetünk több termést gyümölcsfánkról, mintha az a madárfészkek elpusztult volna. Hát még ha vesszük, hogy egy-egy hernyó néha napján nem egy, de 10—20, sőt 30 gyümölcshez virágot is elpusztít, könnyen beláthatjuk, mily nagy értéket képvisel egy olyan kis madárfészkek. —y.—

Piaci árak.

Nagy-Enyed, 1896. október 29.

Buza legjobb	1	véka	1.—
„ közepeszerű	„	„	—80
Kétszeres legjobb	„	„	—90
„ közepeszerű	„	„	—75
Rozs legjobb	„	„	—70
„ közepeszerű	„	„	—65
Zab legjobb	„	„	—50
„ közepeszerű	„	„	—45

Kukorleza (tengeri)	1	véka	—75
Burgonya	„	„	—85
Széna legjobb	egy szekér	„	6.—
Szalma legjobb	„	„	2.20
Bikkfa 1 köbm. keresztirakás nélkül, 1 m. hosszú	„	„	3.50
Cserfa 1 „	„	„	3.—
Tüligyfa 1 „	„	„	3.—
Faszén kemény	egy hektoliter	„	1.50
Marhahús	1 kilogramm	„	—36
Sertéshús	„	„	—44
Szalonna	„	„	64—76
Disznósír	„	„	—75
Vöröshagyma	„	„	—10
Fokhagyma	„	„	—10

Csarnok.

Telepathia.

Írta: Török István.

Botond Lajos a sors azon kegyeltjei közé tartozik, kik születésük pillanatában is többek, mint más közönséges halandó egy küdelmes életpálya alkonyán. Már bölcsője föltött büszkén ragyogott az ősi ezimer, melynek különös fényt kölcsönzött azon körülmény, hogy a család őseit vissza tudja vezetni egész a honfoglalásig, sőt még annál is tovább, mert a — nagy őshaza-kutató gróf hiteles bizonyossága szerint — a Kaukázus tövében egy ős magyar törzs mai napig is e család nevével nevezi magát. Atyja dúsgazdag földbirtokos, kinek miuta hirben álló uradalma és fényes palotái mellett szépen meghuzódik egy vasutigazgatói teljes fizetésű nyugdíj, s mindezekkel éppen nem összeférhetlen az országgyűlési képviselőség sem.

Csak természetesnek található tehát, hogy Botond Lajos alig hogy föcseperedett, éppen az imént említett körülményeknél fogva, nyitva találta maga előtt a legelkelőbb szalonok ajtóit is, hol csakhamar nemcsak szívesen látott, de dedelgetett vendége volt a tarsaságoknak a különben is gondosan ápolat külső csinos orvosnövendek.

Mert meg kell jegyeznünk, hogy Botond Lajos a tudományos egyetem orvosi fakultására iratkozott be, de e komoly tudomány iránti ragaszkodása megelegetett a beiratkozás tenyevel, s studiumából egyedül a szívek boncztanával, még pedig különös eloszeretettel a női szívek boncztanával foglalkozott behatóan s nem is minden siker nélkül. A fess orvosnövendek biztos kézzel vegezte veszedelmes operációit a női szíveken, mert bonczkese ahhoz Amor nyila vala. Egy operációja azonban megis veszedelemmel jart, mert két eltű bonczkést talált ahhoz használni s megsebezte vele saját szívét is.

Szoval Botond Lajos halatosan szerelmes lett a főváros egyik csodált szépségebe, kinek labaihoz rakta az eddigi hódító hadjáratok összes fegyvereit, s lemondott mindenről, hogy egyedül és zavartalanul csak szíve vonzatának, szerelme balványának elhessen.

Valóságos mennyei boldogsággal érték fel azon perczek örömei, melyeket egymásért dobogó keblükön töltöttek, s ilyenkor a világért sem feledte volna el Botond Lajos — az ég tudja már hányadikszor — ismételné hogy mihelyt az alma mater doktori botjára leteszi a hitet, — hittel fogja megpecsételni az Ur oltára előtt ezt a végtelen szerelmet — s minden ilyen vallomásra a szép leányzó égkek szemében ragyogó könnyecseppek gyöngyöztek.

Történt pedig az időben, hogy az immensen dühöngő kolera nem kimélte meg pusztításaitól a fővárost sem. Mentett min-

denki, a
lönösen
kik tud
merkedt
mébe r
ott min
fogta az
lott de
mondá
s mindj
legit me
A főv
ból ugy
polgár-n
szedelme
hatóság
kivánt m
hajlatlan
tond Laj
Mielőtt
több nap
togatott
fájdalma
tolja leg
azonban
valóját.
Az an
arczán e
kétségbe
gásánál
pár bárs
ültek. E
ányzott,
utazását.
E hir
a megtör
— Tu
lesz hoz
hogya zt
Haszta
den me
ami szen
folyton a
tudom n
len lesz,
Hogy
az elválás
sem kell,
vállalt kö
csók után
Megérk
nyomban
hogy min
miatta vé
ki a kétk
mint a g
A feilűviz
gezte má
az idő, ny
rosba. A
marasztal
reggelig,
vacsorát a
A vacso
délyes me
harakban
hatását;
teljesen el
jos leány
mint a tár
az emelke
Vacsora
mellé ált,
lentüket
Botond La
kül arra,
hány órara
a bizonyos
lenebb m

denki, aki még másokat menthetett, s különösen kapósok voltak az orvosnövények, kik tudvalevőleg a vasutak állomásain ismerkedtek a bacillusokkal, ha ugyan szemébe mertek nézni, agyon dezinficiálván ott minden jobb sorsra érdemes utast. Elfogta az ambíció Botond Lajost is, s beállott dezinfektornak, csak hogy — mint ő mondá — megkezdhetné orvosi működését, s mindjárt az első napokban bizalmas jellegű megbízást kapott.

A főváros közvetlen közelében egy faluból ugyanis följelentés érkezett, hogy egy polgár-milliomos, ottani ipartelepén, a veszedelmes kór elfojtása érdekében elrendelt hatósági intézkedéseket nem fogantositja a kívánt mérvben s ennek szigorú és részrehajlatlan felülvizsgálatára küldetett ki Botond Lajos.

Mielőtt azonban elindult volna az esetleg több napot igénybe vevő kiküldetésre, ellátogatott szíve egyetlen szerelméhez, hogy a fájdalmasan nélkülözendő együttléte kárpótolja legalább egy érzéstartalú bucsucskót. Amit azonban itt látott, az megdöbbenetett egész valóját.

Az angyali szépség máskor hajnalpiros arcán dult vonások, az emésztő fájdalom kétségbevonhatatlan jele; a máskor mosolygásánál mennyei boldogságot sugárzó szempár bársony pillám a gyöttrő bánat könyvei ültek. E lesújtó helyzethez még az sem hiányzott, hogy Botond Lajos jelentse be elutazását.

E hír hallatára görcsös zokogásba tört ki a megtört rózsaszál:

— Tudtam, éreztem, hogy elhagy, hűtlen lesz hozzám, de jegyezze meg szavaimat, hogy azt a pillanatot nem élem túl.

Hasztalan volt minden próbálkozás, minden mentegetőzés és esküdözés mindenre, ami szent; a szép leány csak sírt, fuldokolt folyton azt emlegetve: Én magam sem tudom miért, de érzem, hogy hozzám hűtlen lesz, pedig akkor

Hogy mily fájdalmasan esett ezek után az elválás Botond Lajosnak, azt mondani sem kell, de fölülkerekedett benne a magára vállalt kötelesség érzete s egy forró bucsucskót után eltavozott.

Megerkezve küldetésének színhelyére, nyomban megkezdte feladata teljesítéséhez, hogy minél előbb visszatérhessen oda, hol miatta vérzik a szíve egy bájos angyalnak, ki a kételkedés sorvasztó bánata alatt hervad, mint a gonosz kezek által letört rózsabimbó. A felülvizsgálatot lelkiismeretesen el is végezte már az első napon, s bár későre járt az idő, nyomban vissza akart térni a fővárosba. A milliomos azonban minden áron marasztalni iparkodott vendégét legalább reggelig, s tiszteletére fejedelmi terített vacsorát adott.

A vacsora fölötti hangulat rendkívül kedélyes mederben folydogált, s a karesu poharakban gyöngyöző pezsgő nem tévesztette hatását; s Botond Lajos mindent feledve, teljesen el volt ragadtatva a milliomos bájos leányának ritka szellemességétől, ki, mint a társaság királynője, teljesen ura volt az emelkedett hangulatnak.

Vacsora után a milliomos leánya zongora mellé ült, s oly művészettel kezelte a billentyűket a picziny bársonyos ujjával, hogy Botond Lajos elragadtatásban, tekintet nélkül arra, hogy az ismeretség csak alig néhány órára vihető vissza, megkezdte azokat a bizonyos vallomásokat. Hogy pedig közvetlenebb melegséggel s zavartalanul tehesse

azt, felkérte a szép leányt egy-két fordulóra, ki a kérésnek láthatólag szívesen engedett.

A keringő ütemeit már egy antik remekművű zenélő-óra szolgáltatta, a tágas szalon fényes parquett-jén csak egy repült az ifjú pár. Erősen zihált mindkettőnek a kebele, s bizonyára nem a keringő okozta fáradságtól, hanem azon mélyreható érzelmektől, melyek egy merész fordulónál a szép leánynak kebelére hajolva ajkaira adták Botond Lajosnak e végzetes szavakat: „Eljönne-e hozzám feleségül?”

Hanem ami e pillanatban történt, azt magam is mesébe illő fantazmagoriának tartanám, ha nem e meghitt kebelbaráttal történt volna meg.

Az óra mutatója e pillanatban éppen elérte az éjféle 12-t, s a keringő hangulatos ütemei, mintha csak elváltak volna, megszűntek. De csak egy pillanatra. A következő pillanatban már ismét megszólalt a zenélő-óra, hanem a Beethoven gyász-indulójának siralmas, vontatott akkordjaival . . .

Leírhatatlan az a haljóslatu elfogódás, ami e pillanatban az egész társaságot meglepte.

Botond Lajos karjai önkéntelenül lehatnyatlottak a szép leány karesu derekáról, ijedten kapott hideg verejtéket izzadt homlokához, mert villámütés gyauánt futott végig agyán egy rémes gondolat, — azok az utolsó szavak: ha hűtlen lesz hozzám, azt a pillanatot nem élem túl.

Arca halotthalvány volt, mintha a sirok rideg honából jött volna ki az élők elriasztására, s remegő hangon kérte a szíves házigazdát, hogy fogasson be rögtön, s vitesse be őt a fővárosba.

Perecek múltán már négy tüzes orosz mén száguldott a kétségbeesetten agyához kapkodó Botond Lajossal, s nemsokára tajtéktól borítottan állottak meg a hűtlenül elhagyott imádott lakása előtt.

A szobából a lámpa világa már elhalófelben szűrődött keresztül az ablak függönyén.

Tehát még él! Virraszt, s talán könyezik.

De nem virrasztott, s nem könyezett . . . A szoba azon ajtaja, mely a szülők lakosztályától külön bejáratot kepezett az előszobából, szokás ellenére nem volt bezárva, de csak dermesztő siri csendet és ürességet talált ott Botond Lajos, s egy papirszelvet az asztalon, mely mindent megmagyarázott következő, láthatólag remegő kezekkel írt szavaival:

„Éjféle 12 óra.

E pillanatban érzem, hogy hűtlen lett hozzám s ezt, mint megmondtam, nem élhetem túl. Ön legyen boldog, az én fájdalmaimat már enyhítették a hűs hullámok a Duna hullámai“

Másnap drága teherrel került felszínre a budafoki halászköz hálója, mert akkor fogták ki a főváros legszebb leányát.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY, TÖRÖK BERTALAN.

Kiadók: Cirner és Lingner.

Cirner és Lingner könyvnyomdája, Nagy-Enyeden.

Sz. 2202—1896.

közig.

Hirdetmény.

Alólirott városi tanács ezennel közhírré teszi, hogy a város tulajdonát képviselő javadalmak 1897. évi január 1-től

3 egymásután következő évre 1886. évi november hó 20-án árverés útján haszonbérbe fognak adatni.

1. Piaczi vásár- és szeméttvám, kikiáltási ár 8144 frt 38 kr.

2. Városi bor, sör, must és szesz fogyasztás, kikiáltási ár 3000 frt.

3. A vadászati jog, kikiáltási ár 13 frt 1 kr.

4. A kornatoroki kaszáló, kikiáltási ár 29 frt 1 kr.

5. Az 578—670. hrsz. porondos hely, kikiáltási ár 1 frt.

6. Az Almasán-féle gyümölcsárulási hely, kikiáltási ár 6 frt.

7. A vágóhid és vásáronkénti használati hely, kikiáltási ár 402 frt 10 kr.

8. A régi mészárszék és vágóhidépület, kikiáltási ár 52 frt 10 kr.

Az árverési feltételek a városi tanács iktató hivatalában a hivatalos órák alatt bármikor betekintetők.

Fenti bérletekre írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyek 1896. évi november hó 19-ig a városi tanácshoz benyújtandók.

Ugy árverezni óhajtok, valamint ajánlattevők tartoznak az árverés megkezdése előtt, illetve ajánlatukhoz a kikiáltási ár 10%-át bánatpénzül letenni.

Abrudbányán, 1895. október 22-én.

A városi tanács.

Boér Béla,

polgármester.

896 3—3

Eladó ház.

Felenyeden egy cserepes ház (két szoba, konyha, kamara és pincze) eladó.

Értekezhetni a kiadóhivatalban.

901 1—3

Sz. 7213—896. közig.

Pályázati hirdetmény.

Zalatna községében lemondás folytán üresedésbe jött 400 frt fizetés élvezete mellett rendszeresített segédjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek, s felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ának értelmében felszerelt folyamodványukat folyó évi november hó 29-én d. e. 10 óráig annyival is inkább nyújtsák be hozzám, mivel a későbbben érkező folyamodványok tekintetbe vételén nem fognak.

A választás Zalatna községében f. évi november hó 30-án d. e. 10 órakor fog megtartatni.

Magyar-Igen, 1896. október hó 1-én.

Csuka Domokos,

főszolgabíró.

902—96 1—3

8640 - 896. tkv.

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság által a királyi kincstárnak Tirziu Sadon elleni végrehajtási ügyében végrehajtható kérelmére a végrehajtási ár és 81 frt 17 kr. tőke, ennek esedékes 6% kamatai, 6 frt 5 kr. végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt 50 kr. és a u.é. felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szenvedő Tirziu Sadonnak az o. tordosi 74. sz. tjkvben A + 1092, 1189. hr. sz. ingatlan és 3. rsz. legelőre 76 frt külön, továbbá kiskoru Tirziu Sáveta, Tirziu Sadon örököse nevében az o. tordosi 232. sz. tjkvben foglalt A + 153, 154, 1056, 1109 3. hr. sz. ingatlan és a 4. rsz. a. legelőre pedig 489 frt megállapított kikiáltási árban elrendeltetett.

Az árverés 1896. évi november hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor O. Tordos községben fog megtartatni.

Árverezni szándékozók, végrehajtható kivételével, tartoznak az ingatlanok becsarának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban letenni.

Vevő köteles a vételért az árverés jogerőre váltva után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 60 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt, a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni. Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóságnál és O. Tordos község előjáróságánál tekinthetők meg.

A kir. járásbíró, mint telegkönyvi hatóság. Nagy-Enyed, 1896. július 24.

A jbiró szabadságon:

Vinczent
aljbiró.

907 1-1

Sz. 2053—1896. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy az Auraria abrudbányai takarékpénztár végrehajthatónak Birlea Constantin mogosi lakos végrehajtást szenvedő elleni 138 frt tőke, ennek 1895. július 29-től járó 6% kamatai, 28 frt 40 kr. költség és járuléka behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíró területéhez tartozó Mogos község 59. számú telegkönyvben foglalt A + 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 rszám a. 381, 407, 408, 414, 416, 423, 446, 449, 464, 465, 466, 472, 476, 7217/2, 7224, 7243, 7249, 7253/2, 7257/2, 7259, 7261/1, 7310, 7354/1, 7354/2, 7362, 7675, 7688, 7812/2, 7813/2 ingatlan és tartozékai Mogos község házában megartandó nyilvános árverésen 1896. évi **december hó 5. napján d. e. 10 órakor** 40 frt 50 kr., 22, 4, 10 frt 50 kr., 5, 185 frt 50 kr., 1 frt 50 kr., 23, 21 frt 50 kr., 15, 6 frt 50 kr., 1 frt 50 kr., 3, 2, 8, 8, 8, 9 frt 50 kr., 2, 10 frt., 50 frt kikiáltási ár 10%-ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Abrudbányai kir. telegkönyvi hatóság 1896. évi július hó 13-án.

Zanathy Gábor,
kir. jbiró.

903-96 1-1

Sz. 2048—1896. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrudbányai takarékpénztár végrehajthatónak Kosztinás Niculae lui Simion mogosi lakos végrehajtást szenvedő elleni 160 frt tőke, 30 frt 50 kr. költség és járuléka behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíró területéhez tartozó Mogos község 414. számú telegkönyvben foglalt A + 1—14. rsz. 2968, 2975, 2980, 10150, 10163, 10184/2, 10188, 10605, 10752/2, 10857, 10930/1, 10933, 10934, 10935, 10936, 10946, 12465, 14014, 14017. hr. sz., 801. sz. tjkvben A + 1. rsz. 10172, 10173, 10174, 10175, 10176, 10177, 10178, 10179, 10180, 10181, 10241, 10243, 10244, 10251, 10252, 10253, 10254, 10255, 10256. hr. sz., 808. sz. tjkvben A + 1—2. rsz. 10425, 10940. hr. sz. ingatlanok és tartozékai Mogos község házában megartandó nyilvános árverésen **1896. évi december hó 4-ik napján délelőtt 10 órakor** 6, 12, 37, 18, 4, 18, 28, 6, 45, 13, 20, 97, 52, 7, 22, 161, 65, 36 frt kikiáltási ár 10%-ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele

mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Abrudbányai kir. telegkönyvi hatóság 1896. évi július hó 11-én.

Zanathy,
kir. jbiró.

905 1-1

Sz. 2054—896. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrudbányai takarékpénztár végrehajthatónak Bogdán Filimon I. Precup végrehajtást szenvedő elleni 120 frt tőke, ennek 1895. márczius 1-től járó 6% kamatai, 24 frt 80 kr. és járuléka behajtása végett az abrudbányai királyi járásbíró területéhez tartozó Mogos község 63. számú telegkönyvben foglalt A + 1—3, 5, 7—9, 11—21 rd. sz. 403, 411, 404, 6635, 6878, 7257/4, 7258, 7466, 7467, 7469/1, 7475, 7848, 7541, 7559, 7603, 7627, 7730, 7785, 7794/1, 7838, 7896, 7944, 8324 hr. sz., a 64. sz. tjkvben A + 1—40 rd. sz. 397, 405, 406, 412, 6611, 6634, 6775/1, 6806, 6875, 7218, 7223, 7432/9, 7458, 7468/2, 7469/3, 7470, 7471, 7472, 7473, 7474, 7486/2, 7487, 7609, 7670, 7715, 7731, 7826/2, 7827/1, 7833, 7895, 7962, 7949, 7953, 8380, 8385, 8403, 8431, 8432, 8824, 8825, 8838, 11832, 11839, 11849, 11876, 11879, 11882/4, 11949, 11950, 12040, 12051, 12076, 12105, 12115, 12720 hr. sz. a. 707 sz. tjkvben A + 1 rd. sz., a 630. sz. tjkvben A + 1—7 rd. sz. 6227, 7933, 11928, 11929, 11930, 11931, 11957, 11958, 11959, 11960, 12186, 12669, 12673, 12698, 12699, 12700, 12701, 12702, 12703, 12074, 12705 hr. sz. és a 705. sz. tjkvben A + 1. rd. sz. 7216/3 és 7231/3 hr. sz. ingatlan és tartozékai Mogos község házában megartandó nyilvános árverésen **1896. évi december hó 7. napján d. e. 10 órakor** 10, 29, 4, 28, 26, 2, 7, 17, 2, 6, 24, 12, 1, 4, 5, 14, 6, 53, 19, 38, 14, 14, 8, 86, 29, 9, 34, 2, 315, 16, 13, 11, 14, 1, 1, 11, 17, 6, 6, 8, 6, 26, 67, 5, 3, 1, 2, 2, 2, 3, 1,

1, 2, 9, 14, 1, 2, 1, 14, 64, 25, 16, 4, 25, 5, 23 forint kikiáltási ár 10%-ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Abrudbányai kir. telegkönyvi hatóság, 1896. évi július hó 14-én.

Zanathy Gábor,
kir. jbiró.

904. 1-1

Sz. 2045—1896. tkvi.

Arverési hirdetmény.

Az abrudbányai kir. járásbíró mint telegkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Auraria abrudbányai takarékpénztár végrehajthatónak Negru Juon Zsinár végrehajtást szenvedő elleni 33 frt tőke, ennek 1894. évi július 9-től járó 6% kamatai, 45 frt 50 kr. költség és járuléka behajtása végett az abrudbányai kir. járásbíró területéhez tartozó Mogos község 131. sz. tjkvben A + 1—2 rsz. 1072, 1203/1, 1236 hr. sz., 137 sz. tjkvben A + 1—28 rsz. 1152/1, 1165, 1166, 1187, 1234, 1235, 1191, 1224, 1225, 1226, 1250, 1264, 1265, 1267, 1254, 1292, 1293, 1300, 1301, 1441, 1444, 2056, 2065/1, 2122/1, 2124/2, 2131, 2135, 4604, 4610, 4699, 4703, 4707, 5180, 5198, 5520, 5712, 5936, 5937, 5938, 5974, 5975, 5976, 5977, 5978, 5979, 6013, 6022, 6023 hr. sz., 160 sz. tjkvben A + 1—2 rsz. 1204, 1205, 1206, 1207, 1311, 1312, 1313, 1314, 1315 hr. sz., 161 sz. tjkvben A + 1 rsz. 1233 hr. sz. ingatlanok és tartozékai Mogos község házában megartandó nyilvános árverésen **1896. évi december hó 2-án d. e. 10 órakor** 8, 23, 15, 6, 98, 5, 27, 4, 52, 7, 24, 46, 7, 9, 31, 4, 28, 29, 3, 16, 62, 39, 21, 6, 64, 67, 35, 269, 2, 229, 5, 10, 2 frt kikiáltási ár 10%-ának bánatpénz gyanánt bírói kiküldött kezéhez leendő előleges letétele mellett a kikiáltási áron alól is el fognak adatni.

Abrudbányai kir. telegkönyvi hatóság 1896. évi július hó 10-én.

Zanathy Gábor,
kir. járásbíró.

906 1-1

Csak **4 frt 50** krért
szállítom világhírű

„BOHEMIA“

harmonikámat hosszu billentyűkkel és valódi gyöngyház díszítéssel. Ezen harmonika 2 dupla fuvóval és 11 ránczos, erős fuvóval bir összetörhetetlen érezsarkokkal. — A hangok egyes lemezekre vannak alkalmazva, miért is a harmonikának gyönyörű, orgonához hasonló hangja van.

40 hangu	2 Reg.	15 1/2	×	33 cm nagy	4 frt 50 kr.
60	3	17	×	34	5 " 50 "
80	4	17 1/2	×	34 1/2	6 " 50 "

Iskola ingyen, portó és csomagolás 60 kr. Képes árjegyzékek ingyen.

Sehuster C. A. harmonika gyáros Graslitz (Csehország).

Szétküldés csak utánvétellel. Csere megengedett. **Viszontárusítók kerestetnek.**

852 6—20

H I R D E T M É N Y.

Ő es. és apostoli királyi Felseje f. é. október hó 4-én Budapesten kelt legfelső elhatározásával legkegyelmesebben megengedni méltóztatott, hogy a f. év végével rendezendő

XIX-ik jótékonyczélú m. kir. állami sorsjáték

remélhető tiszta jövedelme akként osztassék fel, hogy 1. a vagyontalan állami tisztviselők özvegyei és árvái részére létesítendő alap, 2. a kézdívasárhelyi „Stephanie“ menedékház, 3. a budapesti első gyermekmenhely, 4. a kolozsvári „Mensa Akadémia“, 5. a szünidei gyermektelep egylet, 6. a fehér kereszt-egylet, 7. a Cirkvenica mellett létesítendő tengeri gyermekkórház és 8. az első budapesti szegény gyermekkert-egylet egyenként egy tízed; míg 9. a budapesti „Erzsébet“ kórház-egylet, 10. a győri nádorvárosi leány-árvaház és 12. a budapesti VII. kerületi népkonyha egyenként egy huszadrésében részesíttessék.

E sorsjáték összes 3282-ben megállapított nyereményei az alább következő játékterv szerint **160,000 forintra rúgnak, és pedig:**

1 főnyeremény	60000 frt	2 nyeremény egyenként	2000 frt
1 „	15000 „	4 „	1000 „
1 „	10000 „	20 „	500 „
1 nyeremény	5000 „	50 „	100 „
1 „	4000 „	200 „	50 „
1 „	3000 „	3000 „	10 „

az összes nyeremények készpénzben fizetnek ki.

A húzás visszavonhatlanul **1896. évi december hó 28-án** Budapesten történik.

Egy sorsjegy ára 2 frttal o. é. van megállapítva.

Sorsjegyek kaphatók a lottóigazgatóságnál Budapesten (Pest, fővámház, félemelet), a hová a megrendelt ára postautalvány mellett előre beküldendő, valamennyi lottó-, só- és adóhivatalnál, a legtöbb postahivatalnál, a bécsi „Merkur“-nál és minden városban és nevezetesebb helységben felállított egyéb sorsjegyáruló közegnél.

Budapesten, 1896. október hó 4-én.

899 2—6

M. kir. lottó-igazgatóság.